

091

C-2-3.

C-1. 6-6

Arm.	Pres.	C.	N.
189	22	5	5.

La gossa ~~de~~ faldara.

Juquet en vers y en un acte.

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Sala decentment moblada: porta al foro,
duas laterals. Demunt d' un tocador hi haurà
uns candelabros de plata ab unes espavila-
deras.

Personas.

- Carmeta	-----	Priada . 24 anys
- Da Sol	-----	60 id
- Sr. Bon	-----	60 id
- Xaripa	-----	gitano 64 id
- Pintat	-----	30 id

Martes Noche 3 ensayos y pase

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title, which is extremely faint and illegible.

Handwritten text in the middle section of the page, appearing to be a list or a set of notes, also illegible due to fading.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a signature or a concluding note, which is also illegible.

Escena I.

Càrmeta fent Dissajpte de la sala; estarà passant lo plomero en alguns mobles.

Càrmeta - Estich que no puch dir faba!
sempre aquest mateix trasbals,
y així qu'es un matrimoni
sense fills, però tan se val!
Com els vells son com criaturas
y tots dos son ja d'edat,
fan pitjor que la quixalla
y 'm fan posar cabells blancs.
No se com sent castelluça
ella, y ell sent català,
han pogut fer tanti anys lliga,
y ella, que no calla may.
Tot lo d'aquí l'empalaga,
res trova bó ni com cal;
tot lo de la seva terra
es millor que en cap mes part.
Per tot lo del món a' Soria,
per paraula 'ls de per 'llà,
per nets no hi ha com a' Soria, sa terra
per ^{un cop} educats als sorianos,
y per tot Soria y a' Soria,

y Loria ve y Loria va
qui' estich mes insoriada
que si m' hi haques criat.
Ay el marit? vanya un calzasas!
betas y fils retirat,
mitj focat, de sustos d' ella,
quina Mastima ~~deixada~~ que m' fa!
Ja s' diu bon nom; senyo' Bon:
ay senyo', t' qui' es un bon Jan!
fins el nom lo compromet,
lo qui' es esser Desgraciat!
No hi ha com viure per veure,
aixis ho diu un refrà:
Carmeta, no t' emboliquis,
girem full y fem senyal.
Ser criada! encara diuen!
si som pitjor que t' esclaus,
de gracias no'n tenim una,
de defectes a' grapat.
Som gandulas, som deixadas,
fem moros, tot ens va' gras,
malas Menquas, criticayres
sadaseras, pensim mal,
y may fem res, mal las canas
no' us arribin a' aquantar.
Fren aigua, guisa, neteja

planxa, ens, ves a comprar,
trecu fanch, respalla, emblanguina
baixa y puja del terrat;
ves a portá' aquest recado,
ves a portar un xavo de safrá, +
aria ^{per tant} un altre d'especies
per farina, i pa, vi o sal
y puja y baixa l'escala
trenta cops pel cap mes baixa,
que al se a la nit, jo 'ls abono,
fillets de Déu, que's dorm pla!
Abuy baixan de la torre;
es dir torre, un pis llogat
allá' vera de Vallearca,
tantas bocadas que'n fan!
; Com ella vegi la gossa
tant malalta, quin saran!
també' jo 'n tindré' la culpa;
tant que may me va' callar
Sobra todo la parrita;
; Oyas l'armen 2 vagilar,
cuando la baques a' baco
que no toma ningun mal;
que al carraton no la pilla;
es dir, me va' predicar

com si 's tractes d' una filla,
pobre gent, que si farà!

(se sent trucar la campaneta
de la porta.)

Trucan, deu se 'l meu xicot
si, ho coneix ab lo trucar;
veyan si ve ab lo gitano:
ja estich de gossa, hasta 'l cap.

Escena II.

Carmeta y Pintat.

Carmeta — ¿ Quet, ja 's viut en Laripa?

Pintat — Ja estich cansat de rodà
y endloch li pogut pesca,
es l' home que mes m' atipa.

Ja 't dich jo que aquest truhan
la volta mes que 'l dimoni,
ni al portal de Sant Antoni,
ni al Passeig de Sant Joan.

Carmeta — ¿ Y donchs?

Pintat — veu, un seu company
m' ha dit que potsi 'l veuria
y que aqui l' enviaria:

Carmeta — Veyam si tardara un any.
¡ Gitrosa gossa!

Pintat - ; Y que's mori!

Deixat d' aquets mal de caps
ratoli!...

(fentli una festa)

L'armeta - Massa que sabs
qu' ella per ve arna un desori

Pintat - Deixat de mes ximplarias
de gossas y anem al gra:
abuy ferrim de parla
d' allò que tu tant volias.

L'armeta - ; De que'?

(fentre la desentesa)

Pintat - ; De que'! ; no hi atinas?

L'armeta - No:

Pintat - ; Mirieu si es casual!

Donchs si no hi caus, tant se val
jo no gasto mes pampelines.

; Quan dem el cop? perri bé:

L'armeta - Vaya, no sigas mussol!

Pintat - Res, ja m' cause d' estar sol
y fer vida de soltè.

L'armeta - ; Ay minyo' que'n vers d' arnat!

Pintat - ; Si'n vinch? hasta'l punt de salt

L'armeta - Mira que pots pendre mal!

Pintat — O tu.

Càrmeta — Sempre seràs gat!

Pintat — D' aquí Càrmeta no'm mock
que no tinga 'l si o' bé 'l no:

Càrmeta — ¿Es de veritat?

Pintat — De debò.

De debò, fillata, jo 't tock!

El Pintat no te la piuta,
que prou te diu la veritat,
y lo que 't piuta 'l Pintat
t' ho piuta de bona tinta.

Càrmeta — Si t' hi has pensat, endavant,
lo mello' serà enllèsti.

Pintat — ¿Es dir qu' es si'?

Càrmeta — Si, home, si.

¿Y quan serà'?

Pintat — Pèl meu sant.

Ja sock ditxòs.

Càrmeta — ¿Carambana!

vengim si estaràs d' humor;

Pintat — Citelleta, vals mes or

que Puerto Rico y l' Habana.

9° alegria ballaria

ab tu, fins un vals saltat

. Salao!

(Donan uns quants vols)

Càrmeta — ¿Ay que han truecat!

Pintat. - May pot durar l'alegria!

Carmeta - Ara si que l'hem fregida

Pintat - i Yara?

Carmeta - Mes, ficit allí: (Al seu quarto)

Pintat - i Si son ells?

Carmeta - Deixam fe' a mi
Al quartet tot desseguida.

(Si fica, mes al sentir al gitano
va sortir a poch a poch)

Escena III.

Dits y Xaripa.

Pintat. - Mal radintre de gaveno!
ahont ve ara aquest mussol!

Carmeta - Ja veig que heu vingut depressa;

Xaripa - Donchs filla, i que hi ha de nou?

Carmeta - El gos que no las te totas,
esta aixis mitj malaltot,
y com els senyors son fora
si per desgracia se'm mort...

Xaripa - No t'arrendo la ganancia!
y ab lo geni d'ella, prore
t'aranya o't dona ls quartos

Pintat - Mestre, ab aixó a poch a poch.

Xaripa - Ota Pintat, ahont te ficas?

Pintat - ¿Ahont me fico? home això vos,

Xaripa - ¡Ay mal lligam m'entrabanqui
com t'espavilas miryo!

aixis m'agradan els homes...

oco alerta...

Pintat - Això, segons...

Xaripa - Ya veig que guardas la bretxa...

Pintat - Yo sempre al peu del canó.

Xaripa - Bon artiller, tu m'agrades,

Carmeta - Be, deixius de mes cançons:

Xaripa - ¿Que fa qu'està aixis la gossa?

Carmeta - ¿Sabeu quan fa? Del dijous.

Xaripa - ¿Y no borda?

Carmeta - No pas ara.

Xaripa - ¿Y no's belluga?

Carmeta - No's mou.

Xaripa - ¿Que te tot seca?

Carmeta - Una mica:

Xaripa - ¿La te seguida?

Carmeta - No molt.

Xaripa - ¿Y gèn sempre?

Carmeta - Casi sempre.

¿Potse es el brom?

Xaripa - Just, el brom.

Deixeu anà' y no t'espantis:
Si es el brom ray!

Carmeta - ¿Fent de bò!

Pintat - Ya us dieh mestre que per veureus
me heu fet rodar com un boig!
¿ahont redimoni os fiqueu
que no s'os pot trova' enlloch?

Xaripa - A las sis hi fet un matxo,
a las set he fet un gos,
a dos de nou una mula
y un ruc al punt de las nou.
A quatre de deu un gos xato
cerca del Escorrador,
tot just son las deu tocadas
ab això - - -

Pintat - Si que heu fet prou.
¿Donchs hi ha feynota Xaripa?

Xaripa - No 'm puch queixar, Deu mi dò!

Pintat - Ara si que si això dura
vos fareu la barba d'or.

Xaripa - Sense feyna moy, no t'causis,
no s'fa' anar la nou del coll,
y tot allò d'algun dia

ja no dona pochs ni molt.

Lo de l'herba seguidora
no fa ~~segui~~ seguir cap talòs,
els gats encara no 'ns venhen
s'espavilan qu' es un goig;
a robar gossos nos passen
la mà ~~del~~ ^{aquell} del carretó;
es di' en no sent l'estiora
no 't refitís de res, noy.

Carmeta - ; Xaripa que traveim de fer?
; qui' entreim o' no a veure l'gos?

Xaripa - Boy, filleta!

Carmeta - Es que's fa tart:

Xaripa - Gens rahó, y molta rahó.

Pintat - ; Quin tuneta sou Xaripa!

Xaripa - Va noy, deixat de cançons,
la cuestió es guanyar las bessas
del modo que un millor pot,
que 'l que no hu fa així, s'esp
anar dret al Poble Nou.

Carmeta - Eruean t'ara son els amos:

Pintat - ; Batna 'l ret quin bunyol!
; ; Y ara com me las manege?

Càrmeta — Cap al quartet altre cop.

Xaripa — ¿Ja deus saber las tasqueras?

Càrmeta — Cruzan: a' dins: (a' Pintat)
(s'hi fica)

Xaripa — ¿Y jo?

Càrmeta — ¿Vos? ...

callen, y sequin la beta
Vaig a obrir:

Xaripa — Però' ...

Càrmeta — Xiton.
(va a obrir.)

Escena IV.

Xaripa sol.

Xaripa — No s'armava mal cabejo
entre 'l goset y el Pintat,
aquet dimoni de mossas
las trastoca 'l festejar.

¡Quin luxo! ¡quins candelabros!

¡Deuen valé un dinerat!

¡Veigàn: pesan mitja arroba!

Calla, hi ha allò d' (sospesantlos)
emocar:

¡Tot sol y carregat d'ánimas!

Això 'm pagava' l' jornal.
Que 's emoguin ab els dits!
Calla, ja 's sento parlar:
ava fes ojo Xaripa! ...
allà n'hi ha un d' amagat
y com a n' ell no 'l concixen-
en mi no hi pecaran pas.

Escena V.

Dit, Carmeta, De Sol y Bon.

Sol - Bien te ha costat prou d' obrir.

Bon - Ja us voliem tornar.

Carmeta - Bon vent. (a part)

Sol - Las ocupaciones ...
todo està como un corral!

Carmeta - ¡Ay, Deu me donga paciència!

Sol - A mi me l' ha de donar:
¿y la perrita?

Carmeta - ¿La gossa?

Xaripa - Ava comença ja 'l ball. (a part)

Sol - ¿Por donde andará la perra?

Xaripa - Donya Sol, es allà al jas:

Sol - Ola Cliviripa! ¿que passa?

Xaripa - Res, y que te de passar?

Bou - Y dochs, ¿com anem Xaripa?

Xaripa - Ya ho veu senyor Bou, trempat.

Sol - ¿Como no viene la perra?

¿Mascota! ¿donde estara? (ridant)

¿Mascota!

Xaripa - Y aixó senyora,

¿que no s' diu lo nom d'avans?

Sol - No: Mascota, que s' un nombre de moda y mas elegant.

Xaripa - Pi, ha ensumat que hi ha 'l gitano y la bestia s' amagat.

Sol - A mi no me las frechechan habra alguna novedad!

Xaripa - La perra, no haig d' amagarli no esta asi... muchu com cal!

Sol - ¿Es muerta?

Xaripa - Nada da muerta.

Sol - ¿La perdió?

Xaripa - Ca, dona ca!

Sol - ¿Los del carretou? ...

Xaripa - Campoco.

Sol - ¡Por Dios, díganme que heay!

Xaripa - Nada, un poco encadarnada!

Sol - ¡Será el brom?

Xaripa - Brech que ho ancertat,
Prò, jo he vingut per curarla

Sol - ¿Y bien, Chiripa, podrá? --

Xaripa - Si con caga-hierro al agua
y un pegat de pega al cap
es juego de pocas tablas:

Sol - ¿Es un remedio eficaz?

Xaripa - Com poner aceite al llum;
conti si ho tindré provat!

Sol - ¡Que peso me ha tret de encima!
¡pobre Mascota!

Bou - Caram!
¡Dona no t'hi encaparris!

Sol - Como lo dice, ¡tu ray!

Xaripa - Cada tu s'estima li seus:

Sol - Chiripa, es ^{muy} es verdad.

Ya ha, visto Bou lo que passa,

No me hables mas de marchar,
no hay que fiar del serveyi

Carmeta - ¡Vaya un modo de parla!

Sol - Si llega a morir la perra
la cosa parará mal.

Grá usted a una galera.

Carmeta - Ya ho crech, y píl cap mei baix!

Sol - Piase: (ab sorna)

Carmeta - ¡y no haig de viure!

Sol - Bueno, al chuche daré part

Carmeta - ¡Al jutge?

Sol - Si, si, al chuche!

Carmeta - Deixim viure! (rihent fort.)

Sol - ¡Ya veurás!

Carmeta - Ya estich de vorté y de gossa

Gonya Sol, fins aquí dalt.

¡Ditxois gossot! (signant el front)

Sol - Tu, ¡aquin llamas
gossot?

Carmeta - Al gos, claro está!

Sol - ¡Quita allá! sucia, pingajo!

Carmeta - ¡Finga's compte ab lo parlar!
(picant de pens)

Sol - Ja puedes picar de pens
¿crees que me espantarás?

Carmeta - Miri que m sento la mosca
com me va pujant al nas!

Sol - Ja verás el nas, si muere:

Carmeta - ¿Y que, veyam, que m farà?

Sol - ¿Has visto desalajada! (a Bon.)

Carmeta - ¡Miri que se m va acabant! --
y si la corda s' acaba,
Donya Sol, parais mal!

Sol - A Soria no pasa ero (A Xirija.)
el servey es mas com cal,
mas educada la gente
como tu, de baja ma'. (a Carmeta.)

Carmeta - Si son com vosté' ls de Soria
si que son ben educats!

Sol - Deja Soria si no quieres
que ~~se~~^{se arme} aqui un daltabaix.

Carmeta - ¿Y que ha de fer estantissa!

Sol - Pelebe.

Carmeta - ¿Yo? cape pelat.

Sol - ¿Dito mas? toma: (corra a pegarli)

Marieta — Au, toquim:
Veyam com ne sortira'.

Sol — Poca vergonya; (se barallan desconpar-
tintlas Bon y Xaripa.)

Bon — ¡Ay macatxo!

Xaripa — Aixó de pegar no val.

Sol — Ja tienes sort de la sort!

Marieta — ¡Ay si m' arriua á fer sanek!

Bon — ¡Mare de Deu, quinas fieras!

Sol — ¡Tu, maridungo, babau
tienes la culpa de todo.

Bon — ¡Si que m' has ben atrapat!

Sol — ¡Como no llevas las calzas!

Marieta — Pobre home qu' ha de portar!

Sol — ¡Que quieres decir con eso?

Xaripa — Yilleta, mira t' que fas, (baix y á part.)
Pensa que t' minyo' es al cuarto ---

Sol — Tu, ja te puedes buscar
otra casa:

Larmeta — No n' passi ansia:

Xaripa — ¡Si qu' ^{amigo} aixó m' sab mal!

Sol — Aver que hace la perrita:
Chiripa puede usted entrar.

Xaripa — Entrem a durti ussa vista:
senyo. Bou, pose hi las paus.
(se'n van.)

Escena VI.

Los mateiros menos Xaripa y Sol.

Carmeta — ¡Vol que desi las maletas?

Bou — Ca, no, ja las desare'.

Carmeta — Es qui' es molt fosch aquell enarto.

Bou — Y be, de fosch sempre ho es.

Carmeta — Es tant ple' de mals endrressos
que casi no hi cap res mes,
entre 'y bagul y el meu catre
y trastots, vells, es tot ple'.

Bou — Lo meu jo vell acoudirniho:

Carmeta — Porti, no faltava mes!

(Li pren las maletas)

Bou — En mateixa:

Carmeta — ¡Ay! ¡respiro! (a part.)

Bou — Que no hi dongas caps, ¿ho sens?

Escena VII.

Bou, Sol y Xaripa.

Sol — ¡Pobrecita y quina tos!

Xaripa - Si no es res, creguim, no es res.

Sol - ; Conque oytos me miraba!

Xaripa - Si, te molt coneixament.

Sol - ; Es decir que no hay enyado?

Xaripa - Descansi, enterament gens.

Sol - Que peso me ha tret de encima!

Xaripa - Això si que ho crech molt be.

Sol - Si me salva mi Mascota,
no te harè mal regalet.

Bou - ; Y que tal, que tal Xaripa
hi ha feynota?

Xaripa - Gracias a' Deu
per ara no puch queixarme:

Bou - Això es bo.

Sol - Efectivament.

Bou - ; Encara sou tant tabola?

Xaripa - Com un hom ja's va fent vell!...

Sol - ; Cuantos Chiripa?

Xaripa - ; Sab cuantus? (recordant.)

Ne vaig fer xixanta tres
por Sant Antoni de los arnos

Sol - Los lleva d'allò mes be.

Bou — Amigu ningui no diria!

Xaripa — ¡Vol dir?

Sol — Borrango jo ho crech!

¡Se durá usted buena vida?

Xaripa — Ab aixó hi faig lo que li se,

A casa tot se celebra:

aquet dia era 'l sant meu

y vaig dur á la familia

á la fonda, y que va ser

un dinar de nap per barba:

Sol — Vamos, de á duro el cobert.

Xaripa — Si senyora, y que van darnos

un dinar molt saculent.

Figuris que 'ls que 'ns servian

duyan casaca tots ells,

es dir, jo semblava 'l mosso

y ells lo senyor, al revés.

Van treurens un such de fabas

ab bossinets de pa sech,

~~garrón~~ á la mallinosa

y uns fulls de carn ab bolets.

Després unas costelletas

guarnidas ab uns papers,

y un peix bullit, que semblava

fet ab un such de verdet.

Pollastre rostit y pastres

presechs, admetllas poussein
y un formatge que tenia
tot de forats, y res mes.

Bou - ¡ Si que va se mandina' d'àngels!

Sol - Si que amigo va anar bien.

Xaripa - y que jo hi tots els de casa
hi vam apretar la dent.

Jo hi feya una panxolina
quan vaig sortir al carrer
que mi podia ajupirme:
es dir, tip com un tinté!

Escena VIII.

Dits y Càrmeta.

Càrmeta - Senyora, senyora cuyti

Sol - ¡ Que hay?

Bou - Que ~~me~~ dimontri hi ha!

Càrmeta - La Mascota que s'escanya!

Bou - ¡ Com no vas al botaban!

Xaripa - ¡ Ay mal lligam t'entrabanqui!
vaya uns sustos de donar!

Càrmeta - Es que no se t' que li passa:

Sol - Mica Luz Càrmen, volant.

Càrmeta — Ay, ay! ¿un llum?

Sol — Si, està a' oscuras.

Xaripa — ¿que jo li ha fet posar

¿Senyo ~~bon~~^{Buen} vol que li encengui?

Bou — ¿Ahont es el llum? tan se val
(buscant)
encenen un candelabro.

Sol — Enciendalo, que mas dà.

Cuando estè, entralo càrmeta

¿Chiripa quiere usted entrar?

Xaripa — Ay payet si se'n adonan!

Sol — Vamos, ¿que hace aqui (à part)
parat?

Escena IX

Lo mateiros meno Sol y Xaripa.

Càrmeta — Senyo, aquí li faltan els mells

Bou — Buscats que ve hi han de ser.

Càrmeta — Jo t'ho trobo, ve hi eran

jo t'he vistos fa un ratet

y t'he tingut fent disrapte,

això si que ho se del cert.

Bou — Potse t'has mudat de puesto:

Càrmeta — Ho t'he tret d'aquí mateix.

Bou — Donchs noya, no se que dirte' hi
aixó si que no ho entenck.

Carmeta — ¡No ho enten? jo juraria
qu' ara ja ho vaig entenem.

Bou. — ¡Que vols dir?

Carmeta — Que aquest gitano --- (ab misteri.)

Bou — ¡Qui 'n Xaripa?

Carmeta — Si: ell mateix.

Bou — ¡Vols dir que's capus? ---

Carmeta — Es home
molt March de Dits, aquest vell.

Bou — La, si sembla molt bon home!

Carmeta — Senyor, que poch lo coneix!

Bou — No digas res que ja torna:

Carmeta — Vosté es qui no ha de dir res:
ja 'n trauré aviat l'aygua clara.

Bou — ¡Que vols fer?

Carmeta — Dissimulein

Escena X.
Dits y Xaripa.

Xaripa - Ja torna à estar rayexida!
Ja curarè molt aviat:

Carmeta - Oh, vos sou home de trassa!
y pel treball March de mans - -

Xaripa - Que niingú t' dirà l' contrari:

Carmeta - Que m' han de dir sant cristià!

Xaripa - Jo pel treball - - -

Carmeta - Si, sou home
March de dits, tot hom ho sab.

Y que aquell que es dona feyna
es sol paga bé el jornal.

Xaripa - Si t' entench filla que m' pelin
¿sospetarà? (à part)

Carmeta - Be's veu clar.

Digueu, Xaripa:

Xaripa - ¿Que filla?

Carmeta - No hauriau per casualitat - - -
trovat - - las esmocaderas?

Xaripa - ¿Trovat, què?

Carmeta - ¿Allò d' esmocar
las espelinas?

Xaripa — ¡Yo? ¿que 'm contas!

Càrmeta — Es que com vos heu entrat
eran allà en el seu puesto
y ara no hi son.

Xaripa — ¡Mal vellàs!
això es tractarme de Madre,
mal carrenyich carrenyach!

Càrmeta — Res ja ho he dit:

Xaripa — ¡Yo granuca?
¡illu home à la meua edat?

Bou — Be', ella vol di' si per terra ---
allò, si per casualitat ---

Xaripa — ¡Ay mal traquet m' ennuégui!
voste' 'm coneix fa molts anys ---

Càrmeta — Per xò mateix.

Xaripa — ¡Fu a mi 'm faltas!

Càrmeta — Be, se, deixeu de faltar,
frayèn las esmocaderas
ò sino 'n vaig à dar part.

Xaripa — ¡Fu 'm vols fer jugar la missa!

Càrmeta — Ja us l'heu jugada fa anys.
Gregeu las escocaderas
si no això acavarà mal.

Xaripa — ¿Sent senyor Bon?

Bon — La xicota
Diu que os ha estat vigilant ---

Xaripa — ¡Ay senyor, males volensas!

Càrmeta — Res, serà lo que serà:
Gregeu 's molts dessequida
o' sino 'n vaig a' dar part.

Xaripa — Yilla, no se de 'l que 'm parlas:

Càrmeta — Es dir, que ---

Xaripa — Es la veritat:

Càrmeta — Senyor Bon, hasta que torni
d' aqui no 'l deixi marxar.

(s'en va.)

Escena XI.

Dits, menos Càrmeta.

Xaripa — Miri que 's desvergonyida!
¡que no ven com m'ha tractat!
jo li diré la veritat

Si m' deixa anar desseguida.

Bon - ¿Que diheu?

Xaripa - Res, per la manera;
ara no m' ho vull callar
si la rata vol cassar
ja pot parar la ratera.

Bon - ¿Que diheu? ¿que? ¿que voliu di?

Xaripa - Esclear que no m' entendrà!
¿Ven aquell quarto de 'lla'?
Donch es hont hi ha 'l ratoli'.

Bon - No es entench de cap paraula. ^(ab misteri)

Xaripa - ¿No? ja ho entendrà aviat:

allà --- hi ha un home amagat.

Bon - ¿Que diheu ara?

Xaripa - Y que no s' moua.

(Pintat que ha escoltat al gitano, coneixent la intenció surt del quarto embestint a Xaripa. Al crida de Bon apareix De Sol y luego Carmeta)

Escena XII

Dits, pintat ~~Carmeta~~ y De Sol.

Piintat — Ja podieu di un Pare Nostre!

Bou — ; Socorro! ; Madres! (criant)

Xaripa — ; Piintat! (fugint.)

Piintat — Ereyeu 's molls dessequida.

Bou — ; Socorro!

Piintat — Cridi, aixis vindran.

Bou — ; Madris!

Sol — ; Que es eso? ; socorro!

Xaripa — Prou; jo 's diri' la veritat

Sol — ; Madris! ; socorro!

Xaripa — Senyora

de Madra no n' hi ha cap.

Bou — ; No n' hi ha cap?

Xaripa — Si assegureho.

Sol — ; Commo!

Piintat — Ell s' explicara'.

Escena XIII.

Dits y l'armeta.

L'armeta — Jo 's ho explicare'.

Sol - Tu sàbes ---

Carmeta - És el meu promès.

Pintat - Veritat.

Prime, vos treyeu l'alliça.

Xaripa - ¿Jo?

Pintat - Vos, sí.

Xaripa - Deixem estar! (l'esforcolla.)

Pintat - Porteu la duya a la faixa!

¿si no fossen tant d'edat! ---

Carmeta - Ara pujera l'Alcalde.

Xaripa - Per Déu no'm fassé tornar,
allí l' carrer de l'Amalia!

Sol - Nada, dejarto marchar
ya que ha curado a Mascota.

Pintat - Geniu sort d'això truhan.

Bou - Al carré tot desseguida
y aquí no hi torneu ja may.

Pintat - Aya, ¿sentiu lo que os diuen?

Xaripa - Corrienta! (anantsen)

Pintat - Sense paraus.

~~Belon~~

Escena XIV.

Dits, menos Xaripa.

Pintat — Yo soch lo promés d' aquesta
y la vintch a' demana.

Sol — A mi si que igual me fa
por mi no se hace la fiesta.

Pintat — Dè que aquí estés amagat
crech que no heu estranyaran
quan tots los motius sabran:

L'armeta — Ya sigut casualitat.

Sol — Casate si es tu' gusto

Bou — Vaya re' que s'hi farà
las noyas son per casa:

Sol — ¡ya me he llevado buen susto!

Pintat — Siguir padrens.

Bou — Bona massa
se t'ho duyas prou quiet!

Sol — Yo les regalo un gosset
cuando cadelle la gossa.

Pintat — Acceptat: ¿que hi dius xicota?

Carmina — Acceptat, cum bono recort.

Sol — Puer habet si os dandi sort;
si vera bona Mascota.

1006389083